Diumenge 4 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 4,21-30): En aquell temps, Jesús, en la sinagoga de Natzaret, començà dient-los: «Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar». Tothom l'aprovava i es meravellava de les paraules plenes de gràcia que sortien de la seva boca. I deien: «¿No és el fill de Josep, aquest?». Ell els digué: «Ben segur que m'aplicareu aquella dita: 'Metge, cura't a tu mateix!'. Tot el que hem sentit a dir que feies a Cafarnaüm, fes-ho també aquí al teu poble». I afegí: «Us asseguro que cap profeta no és ben rebut al seu poble. Més encara, us asseguro que en temps d'Elies, quan el cel es va tancar durant tres anys i sis mesos i una gran fam s'estengué per tot el país, hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una dona viuda de Sarepta de Sidó. I en temps del profeta Eliseu, també hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no fou purificat, sinó Naaman, de Síria».

En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga es van omplir d'indignació; es van aixecar, el van empènyer fora del poble i el dugueren fins a un espadat de la muntanya sobre la qual era edificat el poble, amb la intenció d'estimbar-lo. Però Jesús va passar entremig d'ells i se'n va anar.

«Cap profeta no és ben rebut al seu poble»

P. Pere SUÑER i Puig SJ
(Barcelona, Espanya)

Avui, en aquest diumenge quart del temps ordinari, la litúrgia continua presentant-nos Jesús tot parlant a la sinagoga de Natzaret. Empalma amb l'Evangeli del diumenge passat, on Jesús llegia a la sinagoga la profecia de Isaïes: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè Ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits (...)» (Lc 4,18-19). Jesús, en acabar la lectura, afirma sense embuts que aquesta profecia es compleix en Ell.

L'Evangeli comenta que els de Natzaret s'estranyaven de què dels seus llavis sortissin aquelles paraules de gràcia. El fet que Jesús era ben conegut dels natzarens, ja que havia estat el seu veí durant la infància i joventut, no els predisposava pas a acceptar que era un profeta. Recordem la frase de Natanael: «¿De Natzaret en pot sortir res de bo?» (Jn 1,46). Jesús els hi retreu aquesta incredulitat, recordant allò: «Cap profeta no és ben rebut al seu poble» (Lc 4,24). I els posa l'exemple d'Elies i d'Eliseu, que van fer miracles

als forasters, no pas als conciutadans.

La reacció dels natzarens fou violenta per demés. Volien estimbar-lo. Quantes vegades pensem que Déu ha de fer les seves accions salvadores tot acoblant-se als nostres grandiloqüents criteris! Ens ofèn que es valgui del que nosaltres considerem poca cosa. Voldríem un Déu espectacular. Però això és propi al temptador, des del pinacle: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix» (Lc 4,9). Jesucrist s'ha revelat un Déu humil: el Fill de l'home «no ha pas vingut a ésser servit, sinó a servir» (Mc 10,45). Imitem-lo. No cal, per a salvar les ànimes, ser gran com sant Xavier. La humil Teresa de l'infant Jesús n'és la companya, com a patrona de les missions.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Així tota ànima, privada de la virtut i del coneixement de Déu, quan rep la divina paraula, aprèn a alimentar la paraula amb el pa de les virtuts, i a regar la ciència de la virtut amb la font de la vida» (Sant Basili Magne)

- «Ànim, Déu està sempre beneint-te i camina al teu costat. Precisament a través del do de l'Esperit, Jesús farà participar els creients en la seva comunió filial i en la seva intimitat amb el Pare» (Sant Joan Pau II)

- «En l'Antic Testament, els profetes van anunciar que l'Esperit del Senyor reposaria sobre el Messies esperat (cf. Is 11,2) amb vista a la seva missió salvadora. La vinguda de l'Esperit Sant sobre Jesús en ocasió del seu Baptisme (...) fou el signe que era Ell el qui havia de venir, que Ell era el Messies, el Fill de Déu» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.286)